

VECKOBLADET

2017:18

170602

43:e årgången

Ingen VB nästa vecka (igen!)

Ett pinsamt meddelande i allmänhet och i synnerhet med tanke på detta blads namn. Av privata och tvingande skäl tvingas VB ställa in utgivningen nästa vecka:

Nästa nummer kommer inte förrän den 16 juni. Detta nummer blir då dessutom det sista innan sommarlovet.

red

PS. Som tröst meddelas att det inte är aktuellt att byta namn på bladet till "Hvar fjortonde dag" även om det kanske var väl så roligt!

Till kommande släkten

I sanning, jag lever i dystra tider!

Det troskyldiga ordet är dåraktigt. En slät panna
tyder på okänslighet. Den som skrattar
har ännu inte mottagit
den hemska nyheten.

Vad är det för tider då
ett samtal om träd nästan är ett brott
för att det innebär tystnad om så många ogärningar!
Bertolt Brecht, i översättning av Erwin Leiser

Teologiskt Café

Måndag 5 juni avhålls vårens sista Teologiska Café på Allhelgonagården i Lund. Som vanligt inleder vi kl 19.00 med en halvtimmes fika (20:-) och småprat. kl 19.30 sätter vårt samtal om tro och liv igång. Ingen vet vilket tema det blir - vi avgör tillsammans där och då. "Vi" är alla som vill komma, oavsett konfession eller icke-konfession. Ta gärna med en vän! Vi avslutar kl 21. Välkommen!

Caféet anordnas i samverkan med studieförbundet Sensus.

Seminarium 7/6: 50 år av ockupation

Palestina i kläm mellan stormakterna

För 50 år sedan rasade det så kallade sexdagarskriget i Mellanöstern, det krig som utmynnade i den israeliska ockupationen av de palestinska områdena. Alla försök att skapa fred har misslyckats. Jerusalem har annekterats, Västbanken indelats i zoner med olika nivåer av israelisk kontroll och Gaza har belägrats och utsatts för upprepade militära invasioner med många döda och stor materiell förödelse. Freden förefaller mer avlägsen än någonsin.

USA:s president Trump påstår sig ha nyckeln till en historisk fredsuppgörelse. Men hur ställer sig egentligen Europa till det pågående diplomatiska spelet? Vad kan faktiskt göras för att säkerställa rättvisa för palestinerna och en seriös process för en hållbar uppgörelse om Israels och Palestinas framtid? Vad bör vi göra?

Välkommen till ett samtal mellan:

Viola Furubjelke, före detta ambassadör för Sverige i Syrien

Thomas Hammarberg, före detta Europarådets kommissionär för mänskliga rättigheter.

Evin Incir, handläggare Olof Palmes internationella center

Samtalsledare: Ulf Carmesund, internationell sekreterare i Socialdemokrater för tro och solidaritet

Datum: 7 juni 2017

Tid: Klockan 18.00

Plats: Socialdemokraternas hus, Sveavägen 68, Stockholm

Arrangör: *Olof Palmes Internationella Center, ABF Stockholm och Socialdemokrater för tro och solidaritet*

Kostnad: Fri entré men förhandsanmälan krävs senast den 6 juni till ulf@trosolidaritet.se

Fortsätt rösta på förslaget att asylsökande ska få bo kvar!

Medverka till en humanitär folkstorm! Fram till den 26 juni går det att rösta för Bertil Egerös förslag att asylsökande ska få bo kvar i sina boenden även om deras ålder utreds. Hittills har fler än 600 stött förslaget. Antalet kan säkert mångdubblas under de tre veckor som röstningen fortsätter.

[Gör din röst hörd i asylpolitiken! »](#)

Torghandeln bör kunna ha öppet till klockan 18 av Hanna Gunnarsson (v)

Kommunfullmäktige inledde torsdagens möte starkt med en timme lång debatt om torghandel och parkeringarna på Mårtenstorget. Beslutet blev att torghandelns öppettider förlängs till klockan 16, utifrån ett önskemål från torghandlarna själva. Debatten är inte på något sätt ny, men tidigare har inte torghandlarna själva velat ha öppet längre. Vänsterpartiet föreslog ännu längre öppettider, och möjlighet för torghandlarna att ha öppet till klockan 18. Det räcker inte att ha öppet till klockan 16, då har ju de flesta ännu inte slutat jobba för dagen.

I sann lundaanda svällde debatten på kommunfullmäktige ut och kom att handla om det mesta utöver just torghandelns öppettider. Framförallt diskuterades parkeringarna i centrum, ett kärt ämne i Lunds kommunpolitik. I centrala Lund finns gott om parkeringsplatser. Flera parkeringshus ligger på en kort gångväg från Mårtenstorget, men ändå ses en förlängd torghandel på torget som ett stort hot mot de konsumenter som av olika anledningar måste köra bil till stan. Till detta bör såklart läggas att Mårtenstorget har ett av stadens bästa kollektivtrafiklägen. För att rädda klimatet måste vi åka kollektivt och äta närproducerat - torghandeln på Mårtenstorget möjliggör båda!

Torghandeln har alltid haft en naturlig plats i staden, men tyvärr lever torghandeln i Lund idag en tynande tillvaro. Handeln har flyttat inomhus och alltmer bort från stadskärnan. För att stärka torghandeln måste vi göra det enkelt för människor att kunna handla. Ett sätt att förenkla är att ge torghandlarna möjlighet att ha öppet längre på eftermiddagarna så att även de som arbetar har möjlighet att handla på vägen hem.

Hur kan landet regeras? av Lucifer

Vi närmar oss slutet på den politiska säsongen och läget blir bara värre. Politisk verksamhet just nu är att sitta och summera partikonstellationernas procenttal och det vill jag faktiskt inte ägna mitt liv åt.

Men SD är nu landets näst största parti och kan om de slår sig samman med de andra borgarna bilda regering, Det skulle dock vara rena självmordspolitik för de borgerliga småpartierna och jag tror inte att de skulle våga göra det. Det andra regeringsalternativet är att de i stället slår sig ihop med S och Mp. Det är vad Löven länge har efterlyst ("bryt blockpolitiken") och det är så det kommer att bli. Därmed hängs V av från inflytande, vilket alla de borgerliga längtar efter samtidigt som S naturligt kan glida ur löftet om stopp för vinster i välfärden.

Ja, det är tråkigt att behöva komma till en sådan slutsats. Men vad kan man göra? Invänta nästa val är mitt enda förslag och så hoppas att man lever och har hälsan efter det.

Observatoriet i Lund av Ann Schlyter (V)

Den mest centrala delen av Stadsparken - Observatorieparken - är sorgligt utnyttjad. Den skulle kunna utvecklas till en fantastisk mötesplats för Lundaborna. De kulturmärkta byggnaderna omhändertas bäst om de används, och underhållskostnaderna som ändå finns skulle komma till nytta. Det är en skam att observatoriebyggnaden står tom i sexton år! Det behövs lokaler till föreningar inom kulturområdet, ateljéer för gästkonstnärer, och utställningar.

Någon barack i parken kan tas bort, lokaler för ett café skulle kunna uppföras. Naturskolan skulle kunna kompletteras med en stadsmiljöskola. En permanent dansbana behövs till de populära danskvällarna på sommaren, med ett tak skulle den också kunna användas för mindre musikevent och marknader av olika slag. Parken skulle kunna berikas med skulpturutställningar. Ja, möjligheterna är oändliga.

Planeringen kompliceras av att många föreningar bör engageras och av att flera förvaltningar och myndigheter är inblandade. I november 2014 föreslog vänsterpartiet i Tekniska nämnden en budgetsatsning för finansiering av en konsult och en nämndöverskridande arbetsgrupp med syfte att utveckla Observatorieparken i linje med förslaget ovan. Vänsterpartiet drog tillbaka förslaget då det hävdades att ett sådant arbete redan påbörjats och att det rymdes inom befintlig budget.

Men inget hände så året efter lade vänsterpartiet en snarlik skrivelse i de tre berörda nämnderna: tekniska, service samt kultur och fritids. Frågan hänsköts till kommunstyrelsen där man föreslog en idéävling (om observatoriebyggnaden enbart). Idéävlingen basunerades ut på Kulturnatten 2015, men sedan hände inget. Ingen utannonsering, inga tävlingsregler, ingen deadline. Ett år senare lämnade vänsterpartiet in en interpellation i fullmäktige och fick ett intetsärande svar från servicenämndens ordförande om att man hoppades på någon hyresgäst till huset.

Nu har snart ytterligare ett år gått. Vänsterpartiet ställer nu en enkel fråga riktad till kultur- och fritidsnämndens ordförande Elin Gustafsson med frågan om det finns några tankar om initiativ bland de styrande.

Skolans förlorade själ

Men någon gång i början på 2000-talet förlorade det svenska skolsystemet på något vis sin själ. De svenska skolorna började konkurrera med mer än förstklassiga skolresultat, exempelvis genom att erbjuda elever glassiga skolbyggnader i köpcentrum eller körkort i stället för bättre undervisning.

Samtidigt som elevernas betyg steg år från år visade OECD:s Pisastudier på en stadig nedgång när det gällde kvaliteten på lärandet. Därutöver visar nya analyser att Sverige, efter

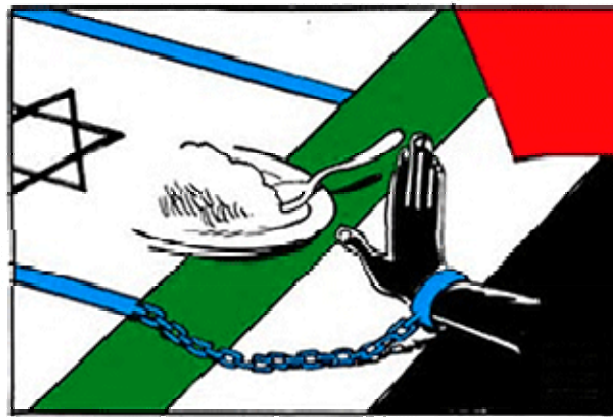
Finland och Korea, även är det land som har störst ökning i sociala skillnader. De visar även en ökning i antalet lågpresterande elever och på att växande skillnader mellan skolorna har gjort att Sverige noterat den största minskningen i så kallad akademisk integration efter Israel.

Andreas Schleicher, direktör för OECD:s utbildningsdirektorat och särskild rådgivare till OECD:s generalsekreterare. DN Debatt 23 maj 1917.

Hur länge ska Annie Lööf, AKB, Jan Björklund och Ebba Busch Thor framhärda i sin faktaresistens, senast demonstrerad i samband med Skolkommissionens förslag ("Tombola")?

Hur länge ska väljarna tolerera allianspartiernas svek mot deras barns skola?

Palestinska fångar som hungerstrejkat sedan 17 april i ockupationsmakten fängelse fick igenom krav

De hundratals palestinska fångar i israeliska fängelser som hungerstrejkat sedan 17 april har lagt ned sin protest, enligt palestinska och israeliska källor efter fått igenom krav skriver AFP.

Enligt en organisation för palestinska fångar har en överenskommelse nåtts mellan de strejkande och israeliska myndigheter att villkoren för de fängslade fångarna ska förbättras. Israeliska fängelsemyndigheten bekräftar att hungerstrejken är över, och säger att man gått med på ett av de strejkandes krav: att fångarna ska ha rätt till två besök av familjemedlemmar varje månad i stället för ett.

Hungerstrejker är inte ovanligt bland de omkring 6 500 palestinier som sitter i israeliska fängelser, men den här var en av de största. Många av fångarna är dömda för attacker eller försök till attacker mot den våldsamma ockupationsmakten Israel.

Vad är det som håller på att hända med vårt tidigare så fredssträvande land?

Vet du att bara i år ska förutom nationella övningar med svenska förband, fyra stora krigsövningar tillsammans med kärnvapenalliansen Nato äga rum i Sverige. Läs och begrunda.

* 22 maj – 2 juni genomförs ACE 17 över ca 1/3 av norra Sverige med 100 stridsflygplan, marktrupper och luftvärnsenheter från 12 länder.

* 4 – 16 juni. Övning Baltops hålls över södra och mellersta Östersjön, med ca 5000 deltagare från 14 länder. Ungefär 50 stridsflygplan och 50 krigsfartyg, ubåtar mm.

* 8 – 24 september. Northern Coast skall ske över södra och mellersta Östersjön med soldater

och flygstridskrafter från 12 länder. Största delen av övningen kommer att hållas till sjöss, men den kommer även att hållas på land i Skåne, Blekinge och Kalmar län.

* 11 – 30 september. Aurora är den största övningen i Sverige på över 20 år med 7 inblandade länder och över 19 000 personer på mark, hav och i luften. Övningen skall äga rum i Mälardalen – Stockholm, Göteborgs skärgård och på Gotland.

(Uppgiften om övningarna är hämtade från försvarsmakten i Sverige och Finlands hemsidor.)

Dessutom kan nu Nato sätta upp baser och ta in alla typer av vapen på svenskt territorium, inget undantag för kärnvapen. Allt utan öppen debatt med oss väljare.

Vi kan inte mer än undra över motiven och protestera mot att vårt land deltar i, anordnar och säljer ut sitt territorium till dessa provocativa och miljöförstörande övningar. Vi är rädda för att spänningarna ökar och i värsta fall kan urarta till verkliga krigshandlingar.

Därför vill vi stoppa den ökande militariseringen av vårt land. Använd alla dessa resurser på aktivt fredsskapande åtgärder och verka för att Sverige förblir verkligt militärt alliansfritt.

*Anne Rosberg, Per Abrahamsson, Kvinnor (och män) för fred
Emilia och Elisabeth Mühlhäuser, Svenska freds- och
skiljedomsföreningen*

Är regeringen opåverkbar? av Bertil Egerö

Löfvén insisterar. Mot all logik, med en dåres envishet, upprepar han: "De ska utvisas". Inga skäl ges längre. Migrationsverket arbetar för högtryck med att skicka unga människor till ett bombhärjat Kabul, som om de arbetar på ackord. Polisen, som rimligen har många viktigare ärenden att klara av, letar efter ungdomar som tvingats gå under jorden och klara sig på svartjobb.

Civilsamhället reagerar i alla riktningar, varhelst en möjlighet ges. Hittills utan effekt. Vi tar emot de utsatta unga, försöker hjälpa dem att överleva, hålla modet uppe, tro att det ändå ska finnas en framtid. Vi fyller riksdagens, regeringens, lokala politikers brevlådor med pressmeddelanden och berättelser om den verklighet de inte vill förhålla sig till.

När MP avslutade sin kongress nu i helgen dök Löfvén upp, och sade helt kort: "De ska åka hem". Inga argument, inga förklaringar. Kanske är han ännu påverkbar? Ett frankerat brev går nu direkt till honom i regeringskansliet. Kanske ska jag leta upp hans bostadsadress och posta det även dit.

Vi ska fortsätta att kämpa. Vi ska inte lämna våra ledare i fred. Det måste bli en ändring på den politik som i framtiden kommer att beskrivas som "Afghan-utlämningen, ett grymt kapitel i svensk politik".

Brevet bifogas.

Till

statsminister Stefan Löfvén

Regeringskansliet, 10333 Stockholm

Bäste Stefan Löfvén,

Jag hörde Dig häromdagen inför MP-kongressen upprepa ditt mantra: ”De ska återvända”. Inga argument, ingen förklaring, enbart ett ”ska”.

Som vår ledande politiker bör Du känna till:

1 Att Sverige behöver en förstärkning av unga målmedvetna människor; demografiskt och för att förstärka vårt internationella samarbete;

2 Att Sverige under den öppna mottagningspolitiken 2015-2016 mobiliserat resurser för att ge tusentals unga duktiga asylsökande (de har lyckats ta sig genom hela Europa) ett gott mottagande, öppnat skolor och boenden, gett dem möjligheter att lära svenska – allt detta en stor investering i humankapital, med god avkastning att vänta i en nära framtid;

3 Att kommuner, regionala myndigheter och civilsamhället i stort skapat en stor resurs i kunskap, motivation och boenden/skolor som nu väntas gå förlorade.

Det är val nästa år. Din politik undergräver stödet för socialdemokraterna, liksom för miljöpartisterna. MP kommer sannolikt att ligga under 4%. De breda grupperingar i samhället som idag kräver en humanitär migrationspolitik, i de asylsökandes och i Sveriges intressen, kommer att söka sig till andra partier. Den inhumana politik som idag leder till tvångsutvisningar av unga, självmord, försvinnanden inom vårt land, är helt enkelt omöjlig att rösta ja till.

Jag tvingas se, men kan inte förstå, att Du och Din regering är totalt okänsliga för den folkstorm er politik lett till. Ni har ännu möjlighet att ompröva politiken, ta ett beslut självständigt från det EU som inte kommer att enas om en gemensam migrationspolitik. Ett beslut som handlar om våra nysvenskar: barn och ungdomar från konfliktfyllda asiatiska länder som inget hellre vill än stanna, utbilda sig och bidra till ett bättre Sverige.

Distansera Dig från högerns, särskilt SD:s politik, visa kurage, stå upp för de mänskliga värden civilsamhället ser som fundamentala. Barnkonventionen och socialtjänstlagens oavvisliga villkor om samhällets ansvar för barn är tunga argument. Det brådskar för Sverige, för Ditt parti, för de utsatta som väntar på avhysning.

Med hälsning,

Bertil Egerö

God man för två asylsökande barn

Korpfotbollen och närodlingen i Klostergården måste bevaras! **av Gunnar Stensson**

Röda, gula, blå och gröna tröjor virvlar om varandra på Korpvallens gräs denna varma juniafton. Fotbollarna dunsar, heja-ropen stiger – MÅÅL! - åskådarna reser sig, en boll flyger ut från planen, rakt igenom lövverket på en av lindarna längs Västankväg, en bil bromsar in, en spelare springer och hämtar bollen.

Varje vardagskväll under sommarhalvåret är det fotbollsfest här i Klostergården. Lagen kommer från hela Lund.

Så har det varit i decennier. Men om några år är kanske Korpvallen borta. På översiktskartan om Lunds framtidsplanering i den aktuella reklambroschyren *Lund*, utgiven av byggfirmorna och Lunds kommun, är Korpvallen utplånad.

I stället planeras täta kvarter med flerfamiljshus. Inte heller någon annanstans på kartan syns några korpfotbollsplaner. Ska korpfotbollen försvinna?

Också Klostergårdens välskötta koloniområde Klostertäppan söder om fotbollsplanerna saknas på kartan, liksom området med odlingslotter i Höjebromölla nere vid Höje å med sina potatis- och grönsaksodlingar, sina hallon, smultron och jordgubbar. I stället urbanisering, idel stadskvarter.

Korpvallen är en angelägenhet för hela kommunen. Var ska Lunds korpffotbollslag med sina unga och äldre spelare av båda könen mötas under somrarna i fortsättningen?

Klostergårdsborna oroar sig. Hur kommer det att gå med deras koloniområde? Vad kommer att hända med odlingslotterna vid Höje å?

Vi vet att översiktskartorna i broschyren *Lund* bara är skisser och utkast som uttrycker byggfirmornas önsketänkande. Men snart kan skisserna konkretiseras i byggplaner och kommunala beslut. Då måste man ta hänsyn till närodlingarna och korpffotbollen.

Sagan om president Rumpa, 7: Rumpas resa avlyssnat och översatt av Mr. Hyde

9 dagar som förändrade världen

President Rumpa briefar Jared Kushner efter den stora resan: ”Äntligen hemma! Vilken fucking succé för landet **Först Störst!** Och för mig. Först Störst – det är jag. Alla, som inte är med mig, är terrorister. Det ska jag skriva med guldbokstäver på Rumpatornet. Resan var en stor succé, Hårt jobb men stor vinst.

Vilket fucking party i Riyadh! Vilket mottagande! Kung Salman – det är min kille! Han köper vapen för 110 miljarder. Vilken eldfest det ska bli. Lockheed och Boeing slår i taket.

Och som jag rörde om. Skrämd kung Salman för ayatollan i Iran så han sket i byxan. Pang! Pang! Pang! Och när det är slutskjutet måste han köpa nya vapen. Money makes the world go around. Han kan ju bomba lite i Yemen också. Banka skiten ur yemeniten. Och smuggla över några pansarfordon till IS. Ja jävlar!

Sisi var där. Kairo-Sisi. Honom gillar jag! Sisi och Salman och jag genomförde en liten ceremoni. Vi höll en lysande jordglob och lovade att utrota alla terrorister i hela världen. Det var nästan högtidligt. Som Hitler med jordgloben i Chaplinfilmen.

Synd att jag inte fick kolla när dom piskade terrorister och högg huvudet av folk när jag ändå var i Riyadh. Det är så dom ska tas. Men jag fick tillträde till ett harem. Rena rama ormboet! Det var därför jag var trött en eftermiddag.

Sen kuskade jag direkt från Riyadh till Jerusalem. Där väntade lille Netanyahu. Jag stack direkt till klagomuren för att göra honom glad. Klappade lite på den. Det har ingen president

gjort förr. Sen blev jag pissnödig. Jag lovade att lösa Palestinafrågan och sen åkte jag till den där Abbas. Han tjtade om bosättningar. Har han inte hört talas om fri företagsamhet? Jag gjorde dem lite yra, både Netanyahu och Abbas. Semiter bäge två. Man är ju german! Ja jävlar!

Sen var det dags för påven. Litar inte på karln. Troligen bög. Jag tror han är nån sorts fucking mexikan. Men jag höll masken så länge. Det finns ju miljarder katoliker. Alltid kan man få nytta av dom på nåt sätt. Rom - trist stad. Kloster och nunnor.

G7-mötet hölls också i nån avkrok i Italien – eller var det i Schweiz? Taormina? Nej, det var på Sicilien. Trist historia. Nån liten minister trängde sig framför mig när vi skulle fotograferas. Jag blev så jävla arg. Trodde han var nåt. Men jag knuffade undan honom. Jävla fåraktig.

Dom var på mig alla sex. Tjtade om miljön och om fucking Paris Agreement. Men man är väl inte dum. Jag sa att jag skulle tänka på det till nästa vecka. Dom vet ju lika bra som jag att jag skiter i hela det jävla Parisavtalet. Prat, prat, prat. Tjat, tjat, tjat!

Tacka vet jag Putin! Det är en tough guy som inte bangar för nånting. Jag känner honom. Du har ju också haft mycket med honom att göra, Jared. Gudfader precis som jag. Med honom kan man göra affärer. Utan allt trams.

Jag var dödstrött redan när jag kom till Bryssel. EU och NATO – skit samma. Fy faen för allt detta tramsande om Ukraina och Krim! Till ingen, ingen nytta! Hela Nato är gammalt mög! US Army ska hem snarast möjligt. Vi skulle kunna erövra Venezuela. Och den där jävla kommunistnazistkärringen Mirkel, markel, merkel eller vad hon heter. En giftig gammal murkla. Putin kan gott dra över henne. Haha!

Så mopsa sig nån som hette Makaroni. Italienare trodde jag, men han var fransk president. Krossade handen på honom. Men han höll god min. Den enda jag stod ut med var Theresa May. Så har hon också hoppat av EU. Heja brexit! Vi delar upp Europa igen, jag och Putin.

Sen flög jag över Atlanten. Jävla massa vatten att skita ner!

Till Europa åker jag aldrig mer, även om där finns gott om rumpnissar. Att dom bara står ut! Skit samma, nu ska jag grab me some American pussies.”

GUL CANCER: På morgonpromenad med tant Grön av Gunnar Stensson

Jag går helst ensam, sa tant Grön när jag föreslog att vi skulle följas åt runt dammarna. ”Men okej, det kan vi väl göra.”

Vi hade inte hunnit längre än till Korpvallen när hon stannade och tog mig i armen. ”Sex harar!” Minsann, sex fältharar lekte på fotbollsplanerna.

På stigen ner till ån mellan Höjebromöllas odlingslotter stannade hon igen. ”Lunds praktfullaste syrener”, sa hon. ”Titta på dom nu, om en vecka har de blommat över”. Två frodiga syrenbuskar på järnvägsvallen, den ena gredelin, den andra vit, lyste i morgonsolen.

Och prästkragarna hade slagit ut. Och de knubbiga blå lupinerna. Titta där! En vallmo. Ingen annan blomma har sådana sidennyanser. Äppleträden har blommat över. Det blir många äpplen i år. Hagtornsträd, vita, överallt. Varje liten blomma speciell. Gula eller röda ståndare runt pistillen innerst i blomman. Och doften. Tant Grön andades djupt.

Jag ville gå vidare. Vi kom ju ingenstans. ”Vi kan titta på de gula rapsfälten på andra sidan Höje å medan vi går” föreslog jag.

”De gula majsfälten är förgiftade!” röt tant Grön. **”De är besprutade med Butisan top som är förbjudet sedan 2015 men ändå används. Varför? Jo för att utrota vallmo, blåklint och baldersbrå i rapsodlingarna. Och fjärilar, humlor och bin. Sen sprider det cancerframkallande grundämnena i Höje å och i grundvattnet. De gula fälten är lundaslättens cancer. Och den sprider sig.”**

Hon andades häftigt, gick vidare och stannade igen. Hör du göken! ”Javisst. Koko, koko”, sa jag. ”Tyst med dej!” sa hon. ”Hör du näktergalarna?”

Sedan spanade hon ut över vattnet. Ett par vita svanar. Hon pekade: ”Titta!! En dvärgdopping.” Den mycket lilla doppingen dök. Sex kycklingar, små som min tumme, undrade vart deras mamma tagit vägen.

Orrp! Orrp! Prrr! ”Grodornas parningssång”, sa tant Grön. De sitter i starrgräset och sjunger. Hon började springa och jag var tvungen att följa efter. ”Tyst”, viskade hon. ”Smyg dig in i skuggan på bryggan.” Rutten vass och grön gegga i vattnet. Hon pekade. Ja, där satt en groda eller padda. Den hade en brun sköld på ryggen med ett smalt grönt band mitt i och gröna framben och bakben. ”Snart är dom miljoner”, sa hon. ”Och sjunger så gräset vajar. Men fiskarna blir inte brunstiga före midsommar.”

Mellan de breda gröna kaveldunsbladen kämpade ett par blå trollsländor för att bli av med puppornas sista rester.

Göken gol igen. ”Har du tänkt på att inga gökar vet vilken deras riktiga mamma är”, sa tant Grön. ”Dom tror att deras mamma finns i boet där de växer upp. Och så lägger gökhonan sina ägg i ett likadant bo”. Jag föll i tankar om gökarnas familjeliv.

”Nu ska du få se mina bär”, sa tant Grön. ”Ja dom är inte mogna än men det blir dom snart. Se, svarta vinbär”. Hon stannade framför en stor vinbärsbuske. Och ja, den var full av kart. ”Här ska finnas krusbär också. Svenska. Ja där”. Hon pekade. Och minsann, där växte ganska stora gröna krusbär. En stor maskros lyste i skuggan bredvid. ”Den är god”, sa hon och stoppade den i munnen. Jag gjorde tvekande likadant. Jodå, visst gick den att äta.

”Här kommer plommon”, sa hon och böjde ner en gren. ”Och här kommer körsbär”, fortsatte hon och böjde ner en annan. ”Många.”

Vi gick längs kanten av en gammal åker. ”Nu är vi mitt i framtidens Källby-stad”, sa tant Grön. ”På torget kanske.” Marken var vit av smultronblom. ”Få se om det finns några kart”, sa hon. ”Ja där. Dom mognar om två veckor”.

”Nu ska jag kolla rosorna vid reningsverket.” De var praktfulla. Vita, gula, röda och skära.

Hon plockade en speciellt skön skär ros. ”Den varar bara en dag”, sa hon. ”En dag var jag vackrast i världen. I början av juni 1959”. Jag tittade på henne. Det kunde kanske stämma. Blänkande svart hår och blek hy. Nu var håret grått och hyn väderbiten. ”I höst blir dom nyttiga

nypon", sa jag.

Så skildes vi. Jag var trött och satte mig på balkongen när jag kom hem. Jag tittade mot den tomma blå himlen. Plötsligt kom några tornsvalor farande, vände och försvann i det blå.

66 år i skolan 55. 1997-2006: 10. Ingen socialism utan demokrati av Den Gamle

Tre huvudområden har engagerat mig: för det första anti-imperialismen, som gjorde mig till aktivist, för det andra arbetet för en likvärdig skola för alla och för det tredje, sedan jag blivit medlem i VPK, nödvändigheten att demokratisera partiet för att genomföra socialismen.

Vietnamsolidariteten upptog min tid från 1965 till 1985. Fram till segern 1975 handlade det om FNL och kriget mot USA. De följande tio åren gällde det återuppbyggnaden av Vietnam.

Från 1980 till de första åren av 2000-talet engagerade jag mig för Eritreas befrielsekamp mot den etiopiska ockupationen. Jag var med om att bilda EGIS, Eritreagrupperna i Sverige, och redaktör för *Eritrea-nytt* fram till 1995. 1998 bombade etiopiska krigsplan Asmaras flygplats. Det etiopiska angreppet slogs visserligen tillbaka, men kriget militariserade Eritrea och 2001 genomförde Isayas Afeworki en militärkupp. Många av landets demokratiska ledare fängslades och avrättades. Oppositionen drevs ut ur landet.

Erfarenheterna från läroverket i Växjö hade övertygat mig om nödvändigheten att demokratisera skolan. Det var en övertygelse jag delade med många. Jag fick uppleva genomgripande reformer, först av folkskolan, som utvecklades till en nioårig grundskola för alla, och senare av läroverket och den högre utbildningen. Mellan 1954 och 1968 revolutionerades Lunds universitet. Hela tiden motsatte sig överklassen jämlikheten och längtade tillbaka till det gamla skolsystemet.

Under 1990-talet upplevde jag hur den demokratiska skola vi skapat började undergrävas genom kommunaliseringen och friskolan. Skolpengen blev det verktyg som åter segregerade skolan. Det var tillfredsställande att få vara en del i försvaret av den demokratiska skolan i Lunds skolstyrelse och senare i utbildningsnämnden mellan 1990 och 2006.

Allianspartiernas systematiska tillämpning av nyliberala principer raserar skolans kvalitet och har under 2000-tal lett till att skolan förlorat sin själ, som direktören för OECD:s utbildningsdirektorat uttryckte det i DN.

Den viktigaste politiska uppgiften inom VPK och V var för mig demokratifrågan, sammanfattad i formuleringen "Ingen demokrati utan socialism, ingen socialism utan demokrati".

När jag blivit medlem i partiet 1976 förvånades jag över hur mycket av sovjetberoende, hierarkisk struktur och så kallad demokratisk centralism som fanns kvar. I VPK Lund handlade en stor del av politiken på 1970- och 80-talen om att frigöra partiet från dessa strukturer.

Först 1990 segrade de demokratiska värderingarna. Ett årtionde med vidgad demokrati och politiska framgångar under Gudrun Schymans och Johan Lönnroths ledning följde.

Åren omkring millennieskiftet kom en ny generation, präglad av 90-talets ekonomiska kris och reformstopp, in i partiet. Många återföll till den föråldrade föreställningen om att ett centralstyrt elitparti skulle leda arbetarklassen till socialismen. Jag blev chockerad av majoritetens attityder och ställningstaganden under Växjö-kongressen 2000. Det var som att

förflyttas 30 år tillbaka i tiden. Särskilt obehagligt var gensvaret på talet av Ung vänsters dåvarande ordförande, en skicklig reklamkonsult från Stockholm. Under de närmaste åren lämnade flera partimedlemmar i Lund partiet. En av dem var Sven-Bertil Persson. Så småningom samlades motståndet i Vägval Vänster. Organisationen, som leddes av Johan Lönnroth, partiets tidigare ekonomiska talesperson, och Karin Svensson Smith, fick ett starkt fäste i Lund. Jag minns sommarsammankomsterna i trädgården på Östervångsvägen 32.

Jag deltog i Vägval Vänsters rådslag i Årsta den 29 januari 2005. Flera hundra partimedlemmar var där. De flesta av dem kände jag sedan årtal. Jag minns särskilt Stig Henriksson och Lennart Värmbj från Växjö. Många förväntade sig att rådslaget skulle rekommendera att ett nytt demokratiskt vänsterparti skulle bildas. De flesta hade under decennier arbetat politiskt inom V. Beslutet blev att avstå. Möjligheten att samlas kring Jonas Sjöstedt som ny partiledare nämndes.

Motsättningarna i Lund ledde till att medlemsmötena blev välbesökta och flyttades till Vårfruskolans matsal. Styrelsen kallade in medlemmar från Ung Vänster, som var obekanta med sakfrågorna, men stödde styrelsens förslag enligt den demokratiska centralismens princip. Avgörande blev styrelsens beslut att göra sig av med Veckobladet.

Jag hade varit kritisk till nedläggningen av Ny Dag 1990. Den ersattes av en intern medlemstidning, som var lika ointressant som alla interna blad. I Lund sålde styrelsen VB för en krona för att tysta oppositionen. Tanken var att ingen skulle bry sig om en extern tidning och att den dessutom skulle bli ekonomiskt omöjlig att driva. Men den tekniska utvecklingen hade förändrat förutsättningarna. Göran Persson köpte Veckobladet och utvecklade den till en nättidning som ännu efter tolv år är vid god vigör.

I Lund aktualiserades tanken att bilda ett nytt parti lokalt och därigenom sända en signal till Vänsterpartiet och hela Sverige. I februari 2006 bildades Demokratisk Vänster och anmälde att partiet tänkte ställa upp i valet.